

KURJER POZNAŃSKI

wychodzi dwa razy dziennie

w wydaniu porannem i wydaniu wieczornem, — w niedziele i święta tylko wydanie poranne, — natomiast w dni poświęczone tylko wydanie wieczorne

Odpowiedzialni kierownicy działów: kultury i sztuki Witold Noskowski, gospodarczego i giełdowego dr Marjan Chelminowski, za inne działy odpowiadają Edmund Rakowski, za ogłoszenia i reklamy Antoni Leśniewicz, wszyscy w Poznaniu.

Dyrektor wydawnictwa: Roman Leitgeber

Wydawnictwo Sp. Akc. Drukarnia Polska
w Poznaniu, św. Marcin 70

Redaktor: Bohdan Jarochoński

Nr. 71

Poznań, sobota dnia 14 lutego 1931

Rok XXVI

Obniżenie stawek ubezpieczeniowych

Warszawa, 14. 2. (Tel. wł.) — Na wczorajszym posiedzeniu Rady Powsz. Zakład Ubezp. uchwalono obniżenie stawek ubezpieczeniowych o 10 proc. (w)

List otwarty działacza białoruskiego

Warszawa, 14. 2. (Tel. wł.) Jeden z pozostałych działaczy Białoruskiej Hromady, adw. Okińczyc, ogłosił list p. t. „Dlaczego się tak stało“, w którym omawia ucieczkę zagranicę b. przywódców Hromady.

Okińczyc oświetla działalność b. posła Taraszkiewicza w czasie kierowania przez niego Hromadą i udowadnia, że Taraszkiewicz zaprzedał sprawę białoruską Sowietom i Kominternowi. W konkluzji autor dochodzi do przekonania, że Sowiety są największym wrogiem narodu białoruskiego, gnębą wszystkie przejawy ruchu narodowościowego i rozstrzelują najlepszych synów Białorusi. Dalszy rozwój kulturalny Białorusinów możliwy jest jedynie w granicach Rzplitej Polskiej i w oparciu o społeczeństwo polskie.

List ten jest odpowiedzią na kolportowane przez agitatorów komunistycznych w wojew. wschodnich odezwę, podpisaną przez b. pos. Taraszkiewicza, jak wiadomo, aresztowanego niedawno w przejeździe z Gdańska do Moskwy. (w)

Warunki Gandhiego

Allahabad, 13. 2. (PAT.) Komitet kongresu omawiał wniosek Gandhiego, przewidujący warunki, na jakich zgodził się on na zawieszenie akcji biernego oporu.

Warunkami temi są m. in. powszechna amnestja w stosunku do więźniów politycznych oraz nieprzeszkadzanie w wystawianiu posterunków indyjskich przed sklepami z napojami alkoholowymi i przed magazynami towarów bławatnych dla niedopuszczenia dokonywania w nich zakupów.

Falszywy spis ludności na Śląsku czeskim

Praga, 13. 2. (PAT.) W toku dyskusji nad oświadczeniem rządu w sprawie położenia gospodarczego zabrał dziś w parlamencie głos poseł mniejszości polskiej na Śląsku Emanuel Hobot, który zaznaczył, że polscy będą głosowali za przyjęciem do wiadomości oświadczenia rządu.

Jednocześnie mówca poddał ostrej krytyce system i metody, przy pomocy których przeprowadzony został na Śląsku spis ludności. Pos. Hobot zaznaczył, że ludność polska nie uznaje nigdy wyników spisu ludności i że przy użyciu wszelkich środków ustawowych dochodzić będzie swych praw. Oświadczenie rządowe w sprawie położenia gospodarczego zostało przez parlament przyjęte.

Ku czci poległych Hindusów

Nowe Delhi, 12. 2. (PAT.) — W dniu wczorajszym wiekról dokonał z wielką uroczystością odsłonięcia pomnika poległych w czasie wojny światowej. Pomnik zbudowany jest w kształcie tuku triumfalnego wysokości 138 stóp i poświęcony jest pamięci zgórą 70.000 Hindusów, poległych w latach 1914 do 1921.

Karnawał w Nicei.

Z Sejmu

Następne posiedzenie plenarne odbędzie się 24 bm. — Herbatka dla posłów B. B. w prezydium Rady ministrów

Warszawa, 14. 2. (Tel. wł.) Następane posiedzenie Sejmu odbędzie się prawdopodobnie 24 bm.

Dn. 20. bm. zostanie zwołana sejmowa komisja zagraniczna dla przeprowadzenia dyskusji nad expose Zaleskiego.

Wczoraj po południu premier Sławek przyjął w prezydium Rady ministrów na herbatce posłów B. B., którym dziękował za pracę nad budżetem i mówił, że obecnie czeka ich praca nad ustrojem państwa. (w)

Wyrok w procesie mjr. Kubali

Mjr. Kubala skazany został na rok więzienia i wykluczenie z korpusu oficerskiego

Warszawa, 14. 2. (Tel. wł.) — W drugim dniu procesu jako pierwszy świadek zeznawała Anna Grabowska, u której Kubala odnajmował pokój. Zeznała ona, że Kubala wyjeżdżał z Warszawy pomiędzy 5 a 7 grudnia.

Następnym świadkiem był ordynans mjr. Kubali, szeregowiec Prychidny.

W czasie zeznań u sędziego śledczego oświadczył on, że odebrał list w białej kopercie, podczas gdy anonim przyszedł do mjr. Kubali w niebieskiej kopercie. W sądzie ordynans zeznawał inaczej.

Na zapytanie przewodniczącego, dlaczego zeznaje inaczej, aniżeli u prokuratora, żołnierz oświadczył: „bo p. prokurator mówił, że mnie zamknę“. Istotnie odebrał on list 11 grudnia.

Na zapytanie, czy była w mieszkaniu mjr. Kubali maszyna do pisania, odpowiedział, że nie.

Następnie zeznaje urzędnik pocztowy z urzędu przy ul. Bagatela. Stwierdza on, że pewnego dnia zostały nadane 2 listy, jeden do mjr. Kubali, a drugi do p. Tomczaka, urzędnika wydziału polik. M. S. Wojsk., przez oficera wysokiego wzrostu, energicznego, mówiącego ostrym tonem, zacinającego się.

Władysław Kubala, brat oskarżonego, zeznaje, że dowiedział się od brata, iż 14 grudnia dostał on anonim i że Kubala pytał się, co ma z nim zrobić. Anonimu tego nie czytał.

Potem nastąpiła konfrontacja mjr. Kubali z Kacperskim, urzędnikiem pocztowym, który oświadczył, że nadawcą listów nie był mjr. Kubala.

Por. Winatowski zeznaje, że dostęp do maszyn w Instytucie Technicznym do badań lotniczych był bardzo łatwy.

Następnie ustalono, że mjr. Kubala pisze na maszynie bardzo dobrze.

Wyrok spodziewany jest późnym wieczorem. (w)

Warszawa, 14. 2. (Tel. wł.) — Po obiedzie na żądanie prokuratora wezwano 2 maszynistki z Instytutu badań lotniczych.

Jedną z nich, Wojciechowska, nie zeznała nic ciekawego, druga, Kleczewska, oświadczyła, że pod dyktando Kubali pisała list, przedstawiony jej przez przewodniczącego.

Po przerwie Kubala przyznał się do autorstwa tego listu, ale zaprzeczył autorstwa listu do p. Rayskiej. Twierdził, że w ten sposób chciał uszanować stosunki, panujące w kierownictwie departamentu lotniczego. List wysłał do siebie dlatego, aby mógł potem przedstawić sprawę władzom. Kilkakrotnie zgłaszał się do raportu, ale nigdy nie został przyjęty. Meldował się nawet do raportu w sprawie wyjazdu do Ameryki, aby pod tym pozorem być przyjętym przez ministra i przedstawić mu niedomagania lotnictwa. Wszystkie te usiłowania zawiodły.

Na tajnej rozprawie Kubala przedstawił stosunki w lotnictwie i zarzuty.

Po zarządzeniu rozprawy jawnej obrońca Kubali zażądał dopuszczenia dowodu na prawdziwość oświadczenia Kubali.

Wniosek ten odrzucono.

Późną nocą zaczęły przemawiać strony. (w)

Warszawa, 14. 2. (Tel. wł.) — O godz. 2 min. 15 został ogłoszony wyrok, skazujący mjr. Kubalę na rok więzienia i wykluczenie z korpusu oficerskiego. (w)

Redukcja pracy na Górn. Śląsku

Warszawa, 14. 2. (Tel. wł.) — Do komisarza demobilizacyjnego w Katowicach wpłynął wniosek o zatwierdzenie redukcji pracy w zakładach prze-

mysłowych Białej Szarłej i Gieschego. W myśl jego wniosku ma utracić pracę 1500 osób.

Komisarz inż. Maske bada tę sprawę, ponieważ, jak wiadomo, przysługuje mu prawo sprzeciwienia się redukcji, o ile uzna, że zarządzenie nie jest dostatecznie umotywowane względami natury ekonomicznej. (w)

Z Krynicy

(Od naszego korespondenta).

Krynica, w lutym.

Znani są naratorzy, mający szczęśliwy dar ukreśniania pointy dowcipu. Bywa, że coś podobnego wydarza się autorom, albo tym, którzy kwalifikują ich rękopisy. W ostatniej korespondencji „Wasz“ zrobił z Palenicy Przepalanekę, co jest niesłuszne i godne sprostowania. Stało się to w powyższej uwadze. Kwalifikator rękopisu skreślił za to znak „—“ (minus), mający uświadomić, że hokejowi potrzebna jest temperatura 3 stopni niżej zera. Pointa przywrócił Sprawiedliwości stało się zadość.

Zważywszy, że hokejem zajmuje się godniejsze, bo wtajemniczone w arkana pióra, „Wasz“ powróci do wewnętrznych spraw krynickich, znanych mu nienajgorzej, jako, że stał niemal przy kolebce sezonu zimowego w Krynicy. Gromadzi on ciekawy zastęp ludzi, bliskich sobie, znających się nawzajem nawet bez specjalnego przedstawiania się.

Trzon tworzą kuracjusze. Jest to typ poważny, stateczny, szukający wytchnienia, ciszy, zdrowia, przygotowujący się przez cały rok trudów i goryczy życiowych z pewnym namaszczeniem na zimę krynicką. Chętnie szukają towarzystwa lekarzy. Jest ich, bardzo w Z Poznania ordynuje, spadkobierca nauheimskich doświadczeń, dr. Wilczewski i znany naszej stolicy dr. Zaremba. Trudno zrozumieć, dlaczego, jak się w kołach współkuracyjnych słyszy, propaguje ktoś z naszego Poznania lekarzy Żydów, którzy na brak pacjentów, — skarczyć się nie mają powodu.

Radością kuracjusza jest obieganie swoich, czasem przecenianych, czasem niedocenianych (zwłaszcza w kołach przyjaciół) niedomagań. Krzepi go na ciele i duszy perlista jak (zabroniony w prywatnym życiu) szampan. Z rozrzewnieniem spogląda na borowinę albo diatermę, wyganającą dokuczliwe reumatyzmy. O świecie budzi go masaż. Rzecz podobno bardzo miła. Pacjent staje się fortepianem, na którym zręczne, a nieprawdopodobnie silne i wprawne palce masażysty grają poranną pieśń o mięśniach, werwie i krzepie.

„Jest w Krynicy masażystów wielu, ale żaden z nich nie śmie mięsieć przy Chruścielu“.

Chruściel, szczupły, obrotny, serdecznie uśmiechnięty, a nieugięty, wyrobił sobie pewien monopol na Wielkopolan, o których twierdzi, że mają nogi jak patyki, a karki grube. Niech to nauka stwierdzi.

Po masażu pędzi kuracjusz lekko, zwinnie do wanny na rozkoszny kwadrans. Tu następuje właściwa reaktywizacja sił. W kabinie obok podpijanego kąpie się często pewien starszy pan, skracający sobie swój kwadrans śpiewem. Jak orkiestra w pijalni, rozpoczyna miłem „Kiedy ranne wstają zorze“. Głos ma narazie przytłumiony, skłonny do częstego tremolo. Po pięciu minutach czuje się znacznie lepiej. Przez ścianę dochodzą dźwięki piosenek żołnierskich jak „O mój rozmarynie“ itp. Ostatnie

